

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 588/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., против тужене – противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Симић, адвокат из ..., ради утврђења стварне службености пролаза, одлучујући о ревизији тужене - противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1605/20 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене - противтужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1605/20 од 16.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене - противтужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1605/20 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 486/19 од 09.03.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено стварно право службености на начин, у мерама и границама ближе одређеним у изреци, а што је тужена дужна признати и трпети вршење права стеченог овом пресудом, као и упис у Служби за катастар непокретности Кладово. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев противтужиле да се према противтуженој утврди да противтужена нема стварно право службености на делу парцеле противтужиле кп.бр. .../..., описаном у ставу један изреке ове пресуде, као послужног добра, те је одбијен и евентуални противтужбени захтев да се утврди да је противтуженој престало стварно право службености пролаза преко наведеног дела парцеле противтужиле кп. бр. .../..., као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена – противтужиле да тужиле – противтуженој исплати на име парничних трошкова износ од 514.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1605/20 од 16.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене - противтужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена – противтужиле због битних повреда одредаба

парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији.

Тужила – противтужена је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права службености пролаза по тужби тужиле – противтужене, односно ради утврђења да је престало право службености пролаза по противтужби. Како одлука о основаности тужбеног и противтужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужена уз ревизију није приложила судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије, а који се односи на судску праксу, те постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву, као што је конкретан, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења стварне службености поднета је 08.03.2016. године, а противтужба 21.04.2017. године. Опредељена вредност предмета спора у тужби је 1.000,00 динара, а у противтужби 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање и у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић